



מ"ת 60444/03/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד ר א

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 60444-03-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' ר א (עציר)

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מבקשת שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד
משיב ר א (עציר)

החלטה

בפני בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

כתב אישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות **תקיפה סתם (בת זוג)** - בהתאם לסעיף 382(ב) לחוק העונשין, וכן עבירת **איומים** - על פי סעיף 192 לחוק.

העבירות בוצעו ע"י המשיב, על פי כתב האישום, במספר מקרים שפורטו, כלפי המתלוננת שהנה אשתו של המשיב, אם בנו - תינוק בן חודש וחצי.

כתב האישום פירט מספר אירועים כדלקמן:

- אירוע מחודש נובמבר 2016, בו הכה המשיב את המתלוננת, שהייתה בהריון מתקדם, באגרוף בפניה.
- אירוע מחודש ינואר 2017, בו הכה הנאשם את המתלוננת, שהייתה בחודש תשיעי להריונה, משך בשיערה, ואמר לה: **"לכי תעשי הפלה ואני לא רוצה את הילד"**, ואף איים עליה במילים: **"אני אביא את הרווחה ואספר להם שאת משוגעת"**. לאחר אירוע זה ברחה המתלוננת לבית הוריה למשך תשעה ימים, שבהם התקשר המשיב אל המתלוננת והטרידה, ואולם לאחר שהמתלוננת לא ענתה לו, חיפש ומצא אותה בבית החולים. כשמצאה, ביקש המשיב את סליחתה של המתלוננת, ואולם גם איים עליה ואמר לה: **"אם תמנעי את התינוק ממני אני אחטוף אותו"**.
- אירוע שהתרחש כחודש לאחר שנולד תינוקם, שבו אסר המשיב על המתלוננת לצאת עם התינוק



לבקר את הוריה, ובהמשך דחף אותה בידיו וגירשה מהבית, ואף איים עליה כי ישרוף את התינוק, את הבית ואת עצמו. המשיב החל לאסוף צמיגים שהיו בבית הוריו, במטרה להפחיד את המתלוננת כי בדעתו להבעיר את הצמיגים ולהוציא לפועל את איומו לשרוף.

- האירוע האחרון התרחש, על פי כתב האישום, ביום 21/3/17, מקרה זה החל בכך שהמשיב הבחין במתלוננת מתכוננת לצאת מהבית לבקר את אמה לקראת יום האם העולמי. המשיב אמר למתלוננת **"את הולכת בלי הילד"**, ולאחר שניסתה להרגיעו בנועם, אמר לה לגבי תינוקם: **"אני אשבור לו את המפרקת והוא לא ילך להורים שלך"**. בהמשך, כשהמתלוננת לקחה את התינוק במטרה ללכת עמו מהמקום, נטל המשיב סכין, ואיים לפגוע בסכין בתינוק, שאותו החזיקה המתלוננת בידיה.

למקום הגיע גיסה של המתלוננת שניסה להרגיע את המשיב, והמתלוננת ניצלה שעת כושר וניסתה לעזוב את המקום עם התינוק. המשיב ירד אחרי המתלוננת לחצר, ושם איים עליה בסכין אחרת שהוציא מהמחסן. בשלב זה ברחה המתלוננת מהמקום עם התינוק ב"טרמפ" ישירות לתחנת המשטרה.

2. במקביל להגשת כתב האישום, הגישה המבקשת גם בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

3. בא כוחו של המשיב לא שלל כי מתקיימות ראיות לאשמתו של המשיב לכאורה, ואולם טען טענות שונות בדבר חולשה ראיתית ומחדלי חקירה, כמפורט להלן -

נטען כי זכות היועצות של המשיב נפגמה, שכן הוא הוזהר רק בדבר חשדות לגבי האירוע האחרון, מיום 21/3/17, כשבפועל נחקר בחקירתו על כל אירועי כתב האישום. נטען כי האזהרה החלקית היא שהביאה את המשיב לוותר על היועצות עם עורך דין, וכי אילו ידע את היקף החשדות נגדו, לא היה נחקר ללא היועצות משפטית טרם חקירה.

נטען כי המשטרה צירפה לתיק החקירה תיעוד רפואי אשר איננו רלוונטי כלל.

נטען כי המשטרה לא עשתה די לבדיקת טענותיה של המתלוננת, שהנן שקריות, ובין היתר לא חקרה שכנים, לגבי אותו אירוע שבו נטען לגבי המשיב כי ערם צמיגים כחלק מאיום לשרוף את הבית.

נטען כי עדותה של המתלוננת איננה סדורה, ויש בה "ערבוב של השמאל עם הימין", בנוסף נטען כי עדויות בני משפחתה של המתלוננת, אשר לכאורה תומכות בעמדתה, נגועות בהגזמה ובנקמנות כלפי המשיב.

עוד צויין כי כתב האישום נקט בלשון הגזמה - לדוגמה בסעיף 3, שבו נכתב כי המשיב הכה את המתלוננת בידיו, בעוד שהמתלוננת מסרה בהודעתה רק כי המשיב משך בשיער ראשה. יצויין כבר עתה כי עניין זה התברר במהלך הדיון, ונמצא כי המתלוננת ציינה בתלונתה כי באותו אירוע במשיב גם הכה אותה ולא רק משך בשיערה (אם כי לא ציינה במפורש כי הוא הכה אותה **בידיו**, כפי שנרשם בכתב האישום).



4. בחנתי לפיכך את חומר הראיות לאור טענות הסנגור, ומצאתי כי נכון לעת זו, בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, לא נפלה בראיות חולשה משמעותית. כידוע, לא נדרש, אף לא ניתן, לערוך בשלב זה, ועל פי החומר הגולמי בלבד, קביעות מהימנות. עניין זה הנו מלאכתו של המותב אשר בבוא היום יתרשם מהעדים.

בכלל זה, לא מצאתי ממש, נכון לשלב זה, בטענה לגבי פגיעה בזכות ההיוועצות, ובכל מקרה, אין לעניין זה משמעות ראייתית, שעה שהמשיב לא הודה ברוב רובם של החשדות, ולפיכך לא נשמעת טענה לגבי הודאה ללא היוועצות או ללא רצון חופשי.

5. חומר החקירה מתעד מערכת יחסים לא קלה בין המשיב ואשתו מזה כשנתיים, לאורך תקופה.

ברקע הסכסוך עומדת, בין היתר, מערכת יחסים קשה של המשיב עם הוריה של המתלוננת, אשר מראש התנגדו לנישואי בתם עם המשיב. המשיב, לפיכך, מתנגד לקשר של אשתו עם בני משפחתה, ואילו המתלוננת מבקשת לשמר קשר זה.

בני משפחתה של המתלוננת בהם אמה, דיווחו בהודעותיהם כי המתלוננת סבלה מאלימות תכופה מצד המשיב. לעומת זאת, בני משפחתו של המשיב תיארו את המתלוננת כמי שמעוררת מחלוקות בדרך פרובוקטיבית ומרדנית במתכוון, ושללו את הטענה שהמשיב הכה אותה. אמו של המשיב מסרה כי ביום הגשת התלונה, 21/3/17, המתלוננת השתוללה וצעקה לאחר מחלוקת בעניין רצונה ללכת להורים, וכי היא, האם, בקשה לקחת מהמקום את התינוק, ואזי הכתה אותה המשיבה.

אמנם, אין לשלול אפשרות כי בחלק מהתלונה נגד המשיב, נקטו המתלוננת ובני משפחתה נימה של הגזמה, וב"כ המבקשת אף אישר בהגינותו כי יתכן ויימצא כי חלק מההתיאורים הנם מוגזמים, ואולם, על אף אפשרות זו, לא מצאתי בחומר הראיות סימנים המאפיינים עלילה מובהקת, אף לא טעם ברור מדוע תסבך המתלוננת, אישה צעירה ואם לפעוט, את בעלה בתלונת שווא.

6. בחומר הראיות מצויים סימני אמת, בנוסף לתלונות שעליהן מבוסס האישום, אשר אינם מתוך הודעת המתלוננת ובני ביתה - חומר הראיות מבסס היטב את החשדות לכאורה. בכלל זה יש לציין כי החקירה נשוא כתב האישום, החלה בכך שהמתלוננת התייצבה ביום האירוע האחרון, 21/3/17, לאחר השעה 21.00, בתחנת המשטרה והתלוננה שבעלה מכה אותה. המתלוננת הגיעה עם התינוק, והייתה נסערת ובוכה (מזכר של נסיף אבו סלאח מיום 26/3/17 מסומן מב).

תיעוד רפואי שמצוי בתיק (מיום 22/1/17 מסומן באות מ') מאשפוז של המתלוננת ללידה, תיעד התנהגות חריפה של המשיב כשהגיע לבית החולים ללוות את אשתו בלידת ילדם הראשון. בין היתר צוין כי המשיב "צעק ודפק על הקיר עם היד". בניגוד לטענת הסנגור, מצאתי כי חומר זה הנו רלוונטי לחקירה, הוא מצביע על אופי סוער וחסר שליטה של המשיב, ומחזק את תלונתה של המתלוננת.

בתיק מצויה התכתבות ממושכת של המשיב עם המתלוננת במסרונים, שממנה עולה מחלוקת עמוקה סביב עניין הקשר של המתלוננת עם משפחתה, וניכר כי המתלוננת מתחננת לקבל אישור מבעלה לשמור על קשר עם



משפחתה, ואילו המשיב עומד על סירובו לכך.

המשיב עצמו, כשנשאל אם החזיק סכין באירוע האחרון מיום 21/3/17, אישר כי אכן החזיק סכין, אך שלל איומים על המתלוננת בסכין, וטען כי איים לפגוע בעצמו. גם אמו של המשיב מסרה כי בנה איים בפגיעה עצמית בסכין.

ראיות אלה מחזקות במידה רבה את טענת המתלוננת על כך שסבלה מהתפרצויות זעם אלימות מצד המשיב. מצאתי לפיכך כי למרות שהמשיב בהודעותיו שולל כל אלימות כלפי המתלוננת - קיימות ראיות לכאורה למיחוס לו ללא חולשה מיוחדת.

עילת מעצר

7. עבירות אלימות במשפחה מקימות עילת מעצר על פי הוראתו של סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים.

כאן מדובר במספר מקרים שעניינם תקיפה ואיומים, המצטרפים יחדיו למסכת של אלימות שגרתית. ההתנהגות המתועדת בכתב האישום מעוררת חשש לגבי המשיב כי הוא נוטה להתפרצויות אלימות, במקומות של עימות וחוסר אונים. לא מדובר לכאורה באלימות קשה ומתוכננת, ומאפיינה המדאיג של ההתנהגות איננו אכזריות, כי אם נפיצות וחוסר שליטה.

לא ניתן להתעלם מקיצוניותם של הביטויים שהשמיע המשיב לכאורה - בדבר כוונתו לשבור לתינוק את המפרקת, בדבר רצונו כי המתלוננת תפיל ולד בחודש תשיעי, או בדבר כוונתו לשרוף את הבית על דריו. מדובר באיומים עוכרי שלוה, אשר בשלב זה אין לראותם כמילים ריקות מכוונה, אלא יש לבחון במלוא משמעותם המסוכנת, שמא ימומשו.

גם ההתנהגות הפיזית במניעת תנועתה החופשית של המתלוננת, בתקיפתה, ובשימוש בסכין, גם אם המשיב החזיק בו תוך איום בפגיעה עצמית בלבד - מעוררים דאגה ממשיה, ושוללים אפשרות לשלול את חזקת המסוכנות.

8. למשיב אין עבר פלילי, ואולם תלוי ועומד נגדו כתב אישום בת"פ 57259-06-16, שבו מיוחסות לו עבירות איומים והיזק בזדון. על פי אותו כתב אישום, המשיב השתולל בבית הוריו ביום 8/7/15, הצמיד סכין לצווארו, ואחר כך החזיק זכוכית שבורה, ואף שבר אגרטל, והכל תוך שאיים להתאבד. אותה התנהגות התרחשה לכאורה על רקע פרידתו של המשיב מארוסתו - היא היא המתלוננת, שמאוחר לאותו אירוע נישאה לו.

כתב האישום באותו תיק קודם מגלה כי ככל הנראה הוריו של המשיב קראו אז למשטרה בגין התנהגותו המסוכנת של המשיב, וכי מדובר במי שבני משפחתו מתקשים להתמודד עם התנהגותו המאיימת והבלתי מרוסנת.



יצוין כי גם בערב מעצרו הנוכחי של המשיב, 21/3/17, התקבלה במשטרה שיחת טלפון ממספר הטלפון של אביו של המשיב, ונשמעו במוקד 100 צעקות של מריבה. אמנם האב הכחיש מאוחר יותר כי היה זה הוא שהתקשר למשטרה, ואולם נראה כי מי מבני הבית חש חוסר אונים עד כדי שנקט בקריאת מצוקה, והכל בשל התנהגותו של המשיב.

אני סבורה כי מתקיימת עילת מעצר ספציפית, בנוסף לזו הסטטוטורית, לגבי המשיב. נראה כי נטייתו להתפרצויות בלתי רציונאליות עלולה לסכן את סביבתו, ואת המתלוננת במיוחד, וכי ראוי והכרחי לבדוק את נסיבותיו באופן מעמיק.

חלופת מעצר

9. ב"כ המשיב ביקש לשחררו, כבר כעת וללא קבלת תסקיר מעצר, לביתם של אחותו וגיסו בנצרת. האחות, סטודנטית, והגיס, שעובד בעבודה קבועה, הביעו נכונות לקבל את המשיב בביתם. אף על פי שעשו רושם טוב, מצאתי בסופו של דבר כי ללא קבלת תסקיר מעצר, אני מתקשה לאמוד את מסוכנותו של המשיב, ולבחון את התאמתה של חלופת המעצר המוצעת. כאמור, מסוכנותו של המשיב ממוקדת בסיכון שעלול לנבוע ממנו במצבי לחץ והתפרצויות, שכן אז הוא נוטה לביטוי קיצוני ואליים של זעם. במקרה קודם, שעדיין נדון בבית משפט זה באותו כתב אישום תלוי ועומד, התפרע בקרב בני משפחתו, איים בהתאבדות וניפץ זכוכית. בנסיבות אלה, עלול המשיב לסכן את סביבתו, ואף לנסות לפגוע במתלוננת. במקרה כזה, עלול הדיווח מצד המשמורנים בדיעבד, שלא להספיק להגנה על שלום המתלוננת. יש לשים לב כי כעת, לאחר שהמשיב הואשם ונעצר, חלה הסלמה נוספת ביחסים הקשים של המשיב עם אשתו, ולכך עלולה להיות השלכה.

מדובר במשיב אשר שולל את כל מעשי התקיפה והאיומים הקשים המיוחסים לו, ובנסיבות אלה דרושה בדיקה מעמיקה לגבי מסוכנותו, ולגבי מידת מיגור המסוכנות על ידי הרחקה לנצרת כפי שהוצע.

אני מורה לפיכך על המשך מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

שרות המבחן יערוך תסקיר מעצר מקיף אודות המשיב, נסיבותיו וחלופת המעצר המוצעת.

נקבע להמשך דיון ליום 23.4.17 שעה 12:00.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.



ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ז, 30 מרץ 2017, במעמד
הנוכחים.